

Piękna Postać ... nasza Koleżanka Profesor Zofia Urbanyi-Krasnodębska

Profesor Zofia Urbanyi-Krasnodębska

Z wielkim smutkiem dowiedzieliśmy się o śmierci prof. Zofii Urbanyi-Krasnodębskiej (ur. 18 marca 1934, zm. 10 października 2023) wieloletniej (2008-2016) przewodniczącej Polskiego Stowarzyszenia Byłych Wychowanek Urszulańskich – PSBWU (obecnie Polskie Stowarzyszenie Absolwentów Urszulańskich). Uczennica wrocławskiego liceum urszulańskiego. Była wybitną dyrygentką, nauczycielką akademicką, animatorką życia artystycznego. Związana z Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie (1957-1972), Państwową Operą we Wrocławiu (1972-1980, m.in. w 1979 poprowadziła światowe prawykonanie opery Antonia Vivaldiego *La Verita in Cimento*), Akademią Muzyczną im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu (1978-2017), była inicjatorką i dyrygentką chórów „Feichtinum” oraz „Szumiący Jesion”, z którymi odnosiła liczne sukcesy na festiwalach krajowych oraz międzynarodowych. Z jej inicjatywy powołano też Chór im. Stanisława Krukowskiego oraz Międzynarodowy Turniej Dyrygentury Chóralnej „W stronę polifonii”. Główną ideą, która przyświecała Pani Profesor, było utworzenie pomostu między młodymi członkami chórów wschodniej i zachodniej Europy. To prestiżowe wydarzenie przekroczyło granice Europy, dając szansę młodym dyrygentom i chórzystom, m.in. z Brazylii, Kanady, Izraela, Stanów Zjednoczonych, Tajwanu. Jest autorką utworów chóralnych do poezji Norwida i Baczyńskiego; recenzentką prac zarówno doktorskich, jak i habilitacyjnych. Przez wiele lat była członkiem Rady Wyższej Szkolnictwa Artystycznego, Sekcji Wyższego Szkolnictwa Muzycznego, Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Otrzymała liczne nagrody, odznaczenia państwowe, m.in. Ministra Kultury I stopnia (1991, 1993, 2002),

Ministra Edukacji Narodowej (2001, 2002). W 2011 r. za zasługi dla szkolnictwa artystycznego otrzymała srebrny medal Zasłużony Kulturze – *Gloria Artis*

Aktywnie działała na rzecz stowarzyszenia absolwentów urszulańskich, o czym świadczy to, że przewodniczyła PSBWU przez dwie kadencje. Zasadą prof. Zofii Urbanyi-Krasnodębskiej była oprawa muzyczna Europejskiego Kongresu Stowarzyszenia Byłych Wychowanek Urszulańskich Aussi – Europe 2007, która zaprosiła znakomity chór kameralny „Senza Rigore” prowadzony przez Jolantę Szybalską-Matczak oraz dziecięcy zespół muzyki dawnej „Carmen Alacre”, pod dyrekcją Małgorzaty Szymańskiej. Zorganizowała *Trzypokoleniowe jasełka*, których ideą było skonsolidowanie absolwentek różnych roczników oraz ich dzieci i wnucząt. Opracowała scenariusz, muzykę, stroje oraz zagrała jedną z ról. Była inicjatorką i organizatorką cyklu Salonów Urszulańskich, które dotyczyły spraw szeroko pojętej kultury. Dzięki Niej mogliśmy zapoznać się na przykład z malarstwem Barbary Gulbinowicz oraz innymi interesującymi osobami i tematami. Uczestniczyła w dniach skupienia dla absolwentów. Była mocno związana ze szkołą, o czym świadczy Jej obecność na uroczystościach szkolnych, np. rozpoczęcie czy zakończenie roku szkolnego, celebrowanie dni św. Urszuli czy Anieli Merici. Akompaniowała na pianinie w czasie wspólnego kolędowania co roku w szkole urszulańskiej. Reprezentowała Polskę, wraz z Ireną Lorenc-Kubis, w Klagenfurcie (Austria) na zjeździe stowarzyszeń urszulańskich zrzeszonych w międzynarodowej organizacji AUSSI.

Potrafiła nawiązać dobre relacje z osobami z różnych grup wiekowych. Każdego obdarzała uroczym uśmiechem.

Rozpoczęcie roku szkolnego 2012/2013

Adwentowy Dzień Skupienia 2012 r.

Bogdan Zdrojewski napisał o naszej utalentowanej Koleżance: „Piękna Postać. Wrocławianka z wielkim szacunkiem do miasta, jego duchowości. Najbardziej utkwiała w pamięci Jej dbałość o edukację, jej jakość, istotność, znaczenie w wzajemnych relacjach i aspiracjach. W jakimś sensie pierwsza nasza europejska edukatorka. Rozmowy o chórze (Szumiący jesień), pierwszych wyborach do RM Wrocławia, dowodziły i wrażliwości i docenianiu znaczenia imponderabili. Wraz z mężem tworzyli ważny element takich elit o których miasta marzą. Czasami zdarzały się spory, różnice zdań, ale nigdy w kluczowych spraw, naszych lokalnych «racji stanu»”.

Prof. Zofia Urbanyi-Krasnodębska na jednym ze spotkań urszulańskich

„Mówi się, że nie ma ludzi niezastąpionych. [...] Czasami jednak zdarza się spotkać kogoś takiego, kogo nieobecność zawsze będzie budzić żal” (Ewa Matuszewska). I do takich ludzi zaliczamy naszą Koleżankę, Panią Profesor Zofię Urbanyi-Krasnodębską.

Polskie Stowarzyszenie Absolwentów Urszulańskich

